

Historien måste alltid skrivas om och nu är det dags igen. Fyrtio år efter det senaste standardverket sjösätter Norstedts förlag Sveriges historia.

Det sägs att segraren skriver historien och i så fall är Dick Harrison en vinnare. Det tog honom tio år att förankra sitt drömprojekt i bokförlagsvärlden: en brett hållen serie om Sverige från istiden fram till idag, ett verk som kan ersätta Sten Carlssons ”Den svenska historien”. Den gavs ut på 60-talet och bygger alltså på forskning som är minst femtio år gammal – med andra ord finns det ett enormt tomrum att fylla. Den profilstarke Lundaprofessorn Dick Harrison är huvudredaktör för ”Sveriges historia”, vars första band kommer ut i dagarna.

– Det är ett nödvändigt verk, en grundsten i kunskapssamhället. Genom att inte göra det här tidigare har vi försummat vår egen historia på ett sätt som vore otänkbart i resten av Europa, säger Harrison.

Men vänta ett ögonblick. Är inte vi svenskar oerhört intresserade av historia? Den gängse uppfattningen är väl att efter Peter Englunds genombrott med boken ”Poltava” i slutet av 80-talet så bubblar landet av historiskt intresse och historikerna är akademikernas popstjärnor.

90-talet blev ett decennium där Herman Lindqvist stod för de kommersiella framgångarna, trots att han anklagades för taskig faktakoll och en väl gränslös kärlek till monarkin. Englund kramades å andra sidan av såväl publik som kollegor och hamnade ju som bekant nyligen på sekreterarstolen i Svenska Akademien, högre än så stiger få stjärnor. Det kommer biografi efter biografi om kungligheter och kändisar från förr och i tidningshyllan finns det gott om historiska tidningar att välja mellan. Ändå menar Dick Harrison att svenskarnas historieintresse är skralt?

– Innan Peter Englund var svensken helt ointresserad av historia. Numera är en viss grupp intresserad av en viss epok: medelålders män läser böcker om andra världskriget. Medeltiden och den svenska stormaktstiden lockar något, men i övrigt är intresset litet.

Visionen är glasklar, de åtta banden ska vara en självklar del av medborgarnas bokhyllor och lägga grunden för såväl ny forskning som ett allmänt historieintresse. Dessutom vill man flytta fokus från politisk historia med allt vad det innebär av kungar och krig, för att istället spegla de senaste 50 årens forskning om tidigare marginaliserade grupper: kvinnor, barn, socialt utsatta och så vidare.